06/03/2020

Κοντά στην ομογένεια της Μελβούρνης ο Γιώργος Καραγκούνης

/ Ομογένεια

«Η αγάπη της ελληνικής κοινότητας για τη χώρα τους είναι αυτό που με έφερε εδώ». Λόγια του παλαίμαχου διεθνή ποδοσφαιριστή Γιώργου Καραγκούνη στην διάρκεια μεγάλης συνέντευξης που παραχώρησε στην εφημερίδα της ελληνικής ομογένειας «Νέος Κόσμος» στην Μελβούρνη.

«Εχω τις καλύτερες εντυπώσεις από την ελληνική ομογένεια. Ξέρω ότι αγαπούν τη χώρα τους και πως ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα, είτε καλό είτε κακό, τους επηρεάζει, ίσως ακόμη περισσότερο από εμάς που πραγματικά ζούμε εκεί, καθώς λείπουν από την πατρίδα τους. Και πάντα το αισθάνομαι αυτό, όταν έρχομαι σε επαφή μαζί τους. Ξέρω ότι η αγάπη τους για την πατρίδα, είναι μεγάλη και αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που με έφερε εδώ για να τους δω ξανά. Τελευταία φορά (2016) ήμουν εδώ με την ομάδα, έτσι δεν είχα πραγματικά την ευκαιρία να κάνω πολλά, αλλά τώρα που οι επαγγελματικές μου υποχρεώσεις έχουν τελειώσει, θα έχω το χρόνο να δω περισσότερους ανθρώπους και πράγματα εδώ στη Μελβούρνη», είπε ο Γιώργος Καραγκούνης.

«Στην διάρκεια της καριέρας μου γνώρισα πολύ διαφορετικές εμπειρίες, τόσο

εντός, όσο και εκτός γηπέδου. Η νοοτροπία στο εξωτερικό είναι διαφορετική σε σχέση με την Ελλάδα, αλλά και η φιλοσοφία τους. Ζεις εντελώς νέες καταστάσεις. Όταν πήγα στην Ιταλία και στο Μιλάνο, είχαν το καλύτερο πρωτάθλημα με τους μεγαλύτερους παίκτες εκείνη την εποχή. Συνάντησα μερικούς υπέροχους ανθρώπους, είτε μιλάμε για ιδιοκτήτες συλλόγων, είτε για παίκτες και προπονητές. Φυσικά ο αγώνας ήταν εξίσου σπουδαίος. Μετά πήγα στην Πορτογαλία, σε μια πολύ μεγάλη ομάδα (Μπενφίκα), με πολλούς οπαδούς και μια πλούσια Ιστορία, η οποία ήταν επίσης μια μεγάλη εμπειρία. Μου έδωσαν τη φανέλα με τον αριθμό 10, κάτι που για αυτούς είναι συμβολικό λόγω του ότι την φορούσε, ένας από τους μεγαλύτερους παίκτες όλων των εποχών, ο Εουσέμπιο. Για εμένα, ήταν μεγάλη τιμή. Στην Αγγλία η Φούλαμ ήταν το κερασάκι στην τούρτα επειδή είχα την ευκαιρία να τελειώσω την καριέρα μου με τον καλύτερο τρόπο που θα μπορούσα να φανταστώ. Παίζοντας δύο χρόνια στο πρωτάθλημα της Premier League και στη Βραζιλία με την εθνική ομάδα αγωνιζόμενος για μια θέση στα προημιτελικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου», πρόσθεσε.

«Αυτό που έγινε το 2004 ήταν συνέπεια μιας σειράς πραγμάτων όχι μόνο ένα συγκεκριμένο. Ένας από τους πιο σημαντικούς παράγοντες ήταν ότι είχαμε έναν αριθμό μεγάλων ποδοσφαιριστών σε αξία, όχι σε ηλικία. Υπήρχαν πολλοί σπουδαίοι παίκτες σε όλες τις θέσεις και αυτό ήταν ένα από τα βασικά στοιχεία της επιτυχίας μας. Ως Έλληνες, έχουμε την τάση να μην πιστεύουμε στις δυνατότητές μας. Επειδή χωρίς μεγάλους παίκτες δεν μπορείς να κερδίσεις ένα τέτοιο τρόπαιο. Φυσικά, είχαμε επίσης έναν προπονητή (Οτο Ρεχάγκελ) που βοήθησε αυτή την ομάδα ατόμων να γίνει μια ομάδα. Δημιούργησε μια σφιχτή ομάδα 30-35 παικτών μέσα σε δύο χρόνια, γεγονός που του επέτρεψε να δημιουργήσει μια βάση για την ομάδα, κάτι που ήταν πολύ δύσκολο να επιτευχθεί τα προηγούμενα χρόνια. Έτσι, αυτό που έκανε τον βοήθησε να δουλέψει με τον καλύτερο τρόπο. Και αυτό ακριβώς συνέβαλε στην σφυρηλάτηση και στην ενίσχυση του δεσμού μας ως ομάδας. Πιστεύω επίσης ότι πολλά από τα μέλη αυτής της ομάδας ήταν σε καλή κατάσταση και σε καλή ηλικία κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Υπήρχαν κάποιες πραγματικές προσωπικότητες μέσα στα αποδυτήρια και αυτό έπαιξε το δικό του ρόλο. Ήταν ηγέτες στις ομάδες τους, κάτι που έφεραν στην εθνική ομάδα. Όλα αυτά τα στοιχεία που ανέφερα είναι αυτά που δούλεψαν μαζί για να μπορέσουμε να επιτύχουμε αυτό το θρίαμβο, το οποίο ήταν δίκαιο πέρα από κάθε κομμάτι μιας αμφιβολίας», συμπλήρωσε ο Γιώργος Κραγκούνης.

«Στην Βραζιλία αισθανθήκαμε σαν να μπορούσαμε να πάμε πολύ μακριά στο Παγκόσμιο Κύπελλο. Εκτός αυτού, το είχαμε ήδη αποδείξει. Ήμασταν μεταξύ των κορυφαίων 16 ομάδων του κόσμου. Στο παιχνίδι με την Κόστα Ρίκα, πιστεύω ότι ήμασταν καλύτεροι από όλες τις πλευρές. Αλλά αυτό είναι το ποδόσφαιρο και

ακριβώς γι ‘αυτό είναι ο βασιλιάς όλων. Τι θα συμβούλευα κάποιον που παίζει αυτήν την περίοδο για την εθνική ομάδα της Ελλάδας; Τα πράγματα είναι αρκετά απλά. Πρέπει να είσαι πιστός στην ομάδα, παρά τις αυξανόμενες υποχρεώσεις. Για κάθε παίκτη, υπάρχουν σίγουρα υψηλές απαιτήσεις από τους συλλόγους τους. Αλλά για να επιτευχθεί κάτι σε εθνικό επίπεδο, πρέπει να γίνουν θυσίες. Χωρίς θυσίες, δεν θα πας πουθενά».

Πηγή: ΑΠΕ – ΜΠΕ /Α. Βαζογιάννης